

naša želja izpolnila, mi smo v večnem mestu Rimu.

A kaj je mesto Rim? Mest je več na svetu, ki so veliko večja po številu hiš in prebivalcev, kakor Rim. Toda jedini Rim ima svojega očeta, Kristusovega namestnika na zemlji, naslednika sv. Petra. Rim je središče krščanskega sveta!

Kdo pa je papež? Papež je poglavar sv. katoliške cerkve, katerega je Sin božji sam postavil, on je steber krščanske edinosti. Od časov sv. Petra v dolgi vrsti njegovih naslednikov, dobili smo mi v zvišeni osebi Leona XIII. sv. očeta, o katerem pravi prerokovanje, da je „lumen de coelo — luč z neba“.

Pač gotovo! Kdo izmed nas katoličanov ne ve, kaj pomeni ime Leona XIII.? Ves svet ga pozna po njegovi učenosti in modrosti, katero kaže zlasti v raznih listinah in okrožnih pismih. Zatorej pa nahajamo v vatikanski razstavi darov iz vseh krajev sveta, od vladarjev in podložnikov, od kristjanov in nekrščenih. Kateri vladar na svetu se more z Leonom meriti?

Tudi mi Slovenci smo poslali svoje darove ki pa niso tako bogati, kakor darovi drugih dežel. Vendar če v tem obziru zaostajamo, nikakor ne zaostajamo v ljubezni in v udanosti do apostolske stolice za drugimi.

Slovani imamo dosti uzrokov, da smo hvaležni apostolski stolici. Kdo je dal slovanskemu imenu novo slavo? Ali ne sedanji sv. oče Leon XIII., ki so naša slovanska apostola, sv. Cirila in sv. Metoda postavili na svečnik ter ukazali vesoljnemu svetu, da ju pri očitni božji službi časti? Zatorej slava, navdušena slava sv. očetu! katerega milo obličje smo danes gledali ter prejeli sv. blagoslov od njih za se in za vse svoje ljube in drage; ta blagoslov nas bode krepčal v življenji in nam bo tolažba na smrtni postelji.

Moji predgovorniki so v raznih jezikih povdarjali dolžno ljubezen in vdanost do njih veličanstva našega presvitlega cesarja. Ali je tega meni, ki ga je izmed Slovencev prvega zadela čast tukaj slovenski govoriti, treba praviti, da naj smo presvitlemu cesarju zvesti, vdani, hvaležni? Kar je Slovenec že itak z dušo in telom, na to ga ni treba nagovarjati: „Hrast se omaja in hrib — Slovencu zvestoba ne gane“. Trikratna slava našem cesarju Frančišku Jožefu — Slava!“

Drugi večer so na občno veselje romarjev ljubljanski knez in škof, premil. g. dr. Missija povzeli slovensko besedo. Prej že sta nemški govorila dva posvetna gospoda, in prav dobro sta govorila; toda jaz bi njima ne bil dal besede, ko bi bil imel kaj govoriti. V cerkvi naj ima škof in duhovnik besedo, vsi drugi pa naj poslušajo.

Kakor je značaj ljubljanskega vladike mil.

in prijazen, tako mu je tudi beseda lepo in prijazno tekla. V mojem luknjastem pomneži je le nekaj njegovega govora ostalo. Poglavitne misli so bile:

„Predragi Slovenci! Imamo ime, da smo pobožno slovensko ljudstvo. To je naša čast; glejmo, da to lepo ime ohranimo. Toda, odkod nam je sreča, da smo verni, da smo katoliški narod?“

V prvi vrsti smo hvalo dolžni apostolski stolici. Iz Rima smo dobili najprve blagovestnike, in tudi slovanska apostola sv. Cirila in Metoda je rimski papež postavil za prava pastirja naših očetov. Le držimo se toraj skale sv. Petra, potem se bo okrepila in tembolj oživila naša vera.

V drugi vrsti pa gre po vsej pravici zahvala naši cesarski hiši, in našemu apostolskemu veličanstvu Frančišku Jožefu. Zgodovina namreč svedoči, da v tistih časih, ko je bila vera na slovanski strani v veliki nevarnosti, avstrijski vladarji niso potegnili s krivoverci, in niso malomarno popustili vere svojih očetov, ampak so odločno branili katoliško reč, in jo tudi obranili, a nam so s svojo vstrajnostjo ohranili dragi biser sv. vere.

„Iščimo najpoprej kraljestvo božje“, to naj bo naša prva skrb. Pa tudi posvetne koristi naroda bodemo tako najboljše varovali, ker „vse drugo vam bode navrženo“. (Dalje prih.)

Smešnica 32. Mati daje mali hčerki kos pogače ter jo vpraša: „Jetica, kako se reče, če dobi otrok kaj od starišev?“ — „Je-li to vse?“ odvrne hitro Jetica. „Kaj praviš, Jetica? Kje si to čula?“ jezi se mati. — „Oj“, reče otrok, „Tonče pravi vselej, kedar mu oče dajo denarja na pot, ko odhaja v mesto, v šolo: „Je-li to vse?“

Razne stvari.

Zahvala.

Ker mi ni mogoče, posebej se zahvaliti vsem, ki so mi čestitali k zlati meši, se poslužujem te poti, da jim izrečem najsrčnejšo zahvalo. Bog jim povrni!

V Mariboru dne 6. avgusta 1888.

Jakob Maksimilijan,

knez in škof Lavantinski.

(Visoka častitka.) Njih veličanstvo, svitli cesar so poslali Nj. eksceleciji, mil. knezoškofu za njih zlato sveto mešo brzojavno to le častitko: „O Vaši zlati sv. meši častitam Vam k zadovoljnosti, s katero se morete ozi-

rati nazaj na 50letno izvrstno delovanje svoje. Bog Vas ohrani v neoslabljeni moči še mnogo let Vaši vspešni delavnosti kot duhovnik, državljani in knezoškof. Moja posebna naklonjenost in moje priznanje spremlja Vas tudi naprej. Franc Jožef.“

(Priznanje.) Nj. ekselencija mil. knezoškof so razposlali posebno okrožnico čč. duhovščini svoje škofije. V njej izreka se ji njih priznanje in veselje nad zvestobo in ljubeznijo do njih, kakor jo kaže čč. duhovščina vselej, posebno pa jo še je razodela o njih zlati sv. meši.

(Cesarski dar.) Požarna bramba v Peklu pri Poličanah je prejela od Njih veličanstva, svetlega cesarja 80 glđ. da si pripravi potrebno orodje.

(Visoko odlikovanje.) Mil. g. Fr. Kosar, korar stolne cerkve v Mariboru, prejel je od sv. Očeta, Leona XIII. čast Njih hišnega prelata s pravico do višnjeve obleke duhovske.

(Volilni možje.) Kolikor se sliši, so volitve volilnih mož v Velikovskem volilnem okraju iz velike večine in še posebej v Prevaljah, Mižici, Dobrli vesi, Guštanji in v Škocijanu na čast slov. ljudstvu. Naj se držé volilni možje le tudi moški!

(Duh. nameščenje.) Novomešnik č. g. Fr. Lekše pride za kaplana v Marenberg in č. g. Fr. Cerjak v Ruše.

(Vabilo) k IV. velikemu pevskeemu zboru „Slovenskega pevskega društva“ s praznovanjem 40-letnice vladanja Njih Veličanstva našega presvitlega cesarja Franja Josipa I. dne 2. septembra 1888 v Krškem. Slavna pevska društva, pevski zbori, čitalnice in druga slovenska društva se najuljudneje vabijo k udeležitvi zgoraj omenjenega zbora in te posebne slavnosti, ter se prosijo poročila, ako in v kolikem številu se hočejo udeležiti.

Odbor „Slov. pevskega društva“.

(Prošnja.) Odbor „Slov. pevskega društva“, ki ima svoj sedež v Ptujih, prosi vse gg. poverjenike in častite posamezne ude naj mu do 20. t. m. pošljejo letne doneske, da se prihrani posebno opominjanje, ki dela mnogo truda.

(Za slov. šolo) sklenila se je tudi potegniti ena največih občin Celjskega okraja, trg Št. Jur na južnej železnici. Ona ima dve šoli, v trgu samem 4razrednico in na Proseniškem enorazrednico. Dotične vloge so uže pri deželnem šolskem sovetu v Gradcu, oziroma naučnem ministertvu na Dunaji. Slava vrlému narodnemu trgu! Pričakovati je, da bodo ta sklep trga Št. Jurskega posnemale vse sosedne občine.

(Imenovanje.) Na štirirazredni ljudski šoli s tremi paralelkami v Ptujski okolici ste začasni podučiteljici imenovani: gdč. Marija Mihelitsch iz Ljutomera in gdč. Marija Danko iz Maribora, obé ste gojenki ženskega učiteljišča v Gradcu.

(Shod v slavnost štiridesetletnega vladanja) našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. priredi podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico in bode ta v nedeljo dne 12. avgusta t. l. na Brnci v prostorih gostilne g. pl. Kleinmayr a, pri lepem vremenu na vrtu, sicer pa v sobanah.

(Kresovi.) Skorej od vseh strani naše lepe škofije se nam poroča o veselih kresovih, ki so goreli na večer pred zlato sv. mešo mil. knezoškofa. Kakor bi tudi radi, vendar pa se lahko umeje, da ne moremo o njih prinesiti poročil v našem listu, naj jim bode torej na tej opomenji dovolj!

(Zahvala.) Vlč. g. Adolf Hytrek, špiritual v Studenicah je ob priliki inštalacije č. g. Franca Hirtija za župnika v Slivnici naši šoli za nakup potrebnega šolskega blaga ubogim učencem podaril 20 glđ. Za blagodušni dar se podpisani blagemu dobrotniku v svojem in v imenu uboge šolske mladine najtoplejše zahvaljuje. Bog plati! Karol Pestevšek, nadučitelj.

(Imenovanje.) Pri c. kr. okr. sodniji v Celji sta postala svetovalca gg. J. Reitter, doslej namestnik drž. pravdnika v Celji in dr. pl. Eminger, c. kr. okr. sodnik v Mariboru.

(Premeščanje.) K c. kr. okr. sodniji v Celji pride g. dr. K. Gelingsheim, doslej pristav pri c. kr. okr. sodniji v Kozjem in gosp. J. Kronvogel, doslej avskultant pri c. kr. sodniji pri sv. Lenartu v slov. gor., postane pristav pri c. kr. okr. sodniji v Kozjem.

(Ponesrečenje.) V nedeljo dne 6. t. m. si je g. A. Sekirnik, podučitelj na Ptujski gori vsled neurečnega pada noge zlomil ter je bil v Ptujsko bolnišnico preveden.

(Trtno uš) so zopet zasledili v Trdobojcih sv. Trojiške župnije v Halozah.

Loterijske številke:

V Gradcu 1. avgusta 1888: 21, 69, 4, 67, 26
Na Dunaju " " 14, 82, 34, 71, 48

Krčma ob veliki cesti med Ljutomerom in Radgono se proda z nekoliko zemljiščem vred. Pripravna je tudi za trgovino. Več se izve pri gosp. T. Pušenjak-u, nadučitelju na Cvenu pri Ljutomeru. 1 2

Kmetija je na prodaj.

Njive, travnike, gozd in vrt s sadjem 13 oralov, hiša zidana, z opeko krita. Kmetijsko poslopje, zidano, s slamo pokrito, pripravnih kozole in opekarnica s potrebnim orodjem, vse v dobrem stanu na pripravnem kraju v Savinjski dolini blizu državne ceste. Več pové uredništvo „Slov. Gospodarja“. 2 3